

KAPSONES

KAPSONES

Het **focktop** showbizleven van de Amsterdamse **plaatjesmaker**

- Davey Prins -

ISBN 9789463427098

Uitgeverij: Mijn Besteller

Auteur: Davey Prins

Naar een idee van: Lukas Bennink

Eindredactie: Peter Kanters

Fotografie achterkant: Arjenne Niessink

Eerste druk: 2018

© Mijn Besteller, Davey Prins

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en auteur.

Voor Tom

1. De laatste ronde

Het is een half jaar later.

Met een houten bek word ik langzaam wakker. Terwijl er een oorlog in mijn kop speelt, wrijf ik in mijn beide ogen. Het was weer zo'n avond, denk ik bij mezelf. Ik kijk over mijn rechterschouder, daar ligt het meissie dat ik gisteravond geronseld heb. Hoe ze heet? Geen idee. Ik ben ook niet van plan om een heel gesprek met haar te voeren. Al denkend staar ik haar aan, en ik probeer in te schatten of het een nettemeijer is. Ik gok van niet. Mooi, want betalen voor seks past niet bij mij. Niet al te snel draai ik mij om. Ik ga op mijn rug liggen waarna ik met mijn linkerhand de witte linnen lakens omhoogtrek. Trots bewonder ik haar kneitergrote jetsers. Tering geil. Dit was een goede deze keer, denk ik voldaan.

Ik laat de dekens zakken. Met mijn juiste been stap ik uit het verkeerde bed. Ik loop naar het witgelakte bureau. Daarvandaan pak ik mijn gouden Rolex van 20K en doe deze om mijn linkerpols, waarna ik mijn boxer aantrek. Over de stoel hangt de zwarte lederen jas. Ik voel in de zakken en vind een pakje peuken en een aansteker. Kijkend naar het "verboden te roken"-bordje op de muur steek ik een saffie op. Ik loop naar de woonkamer van mijn tering luxe suite waar ik mijzelf op de zilveren bank laat vallen. Nogmaals haal ik de handen door mijn ogen. Op

de bijzettafel zie ik mijn tellie liggen. Zes gemiste oproepen staan op het menuscherm, allemaal zijn ze van Charles. Naast de bank zie ik een grote plantenbak staan, ik druk mijn sigaret erin uit waarna ik rechtop ga zitten. Ik stuur Charles een appje met de vraag of hij me kan ophalen. Direct komt hij online.

‘Verdomme! Waar zit je, pik?’ is het eerste wat hij stuurt.

Op de bijzettafel zie ik een kaartje van het hotel liggen. Ik noem hem de naam waarna hij mij vertelt te komen. Ik sta op en loop richting het raam, doe de gordijnen op een kier waarna mijn ogen een Aziatische houding aannemen. Pal voor de hoteldeur zie ik het rode autootje van het grootste praatjesmakersblad van Mokum staan. Ik doe de gordijnen maar weer dicht. Wetend dat ik vanavond weer de hoofdrol speel in een showprogramma, zucht ik. Ik krap wat aan de linkerkant van mijn nek. Zo te horen wordt het wijffie wakker. Ik loop naar haar toe en zing het inmiddels ingestudeerde riedeltje.

‘Goedemorgen Jor, heb je lekker geslapen?’ vraagt het scharreltje met een prullachje. Ze gaat rechtop tegen het hoofdbord zitten en drukt de lakens tegen haar aan, zodat haar bonkers nog groter lijken. Ik geef haar een kus op het voorhoofd. Met haar linkerhand wrijft ze langzaam over mijn boxer. Merkend dat zij daar

naar binnen wil glippen, houd ik haar tegen. Ze kijkt mij vragend aan.

‘Even geen vieze dingen, schat. Ik moet allang aan het werk zijn.’ Ik leg het haar uit. Zij vertelt mij dat ze het snapt maar wel baalt. Haar vertellend dat het wegens mijn bekende kop niet anders kan, pakt ze teleurgesteld haar tas. Ze doet daar wat kleding in, de rest trekt ze aan. Ze doet nog wat geile poses maar het interesseert mij geen kut. Ze is klaar om te gaan en hopelijk nooit meer terug te komen. Met puppyoogjes kijkt ze mij aan. Ik weet dat ze elk moment kan gaan janken, dus geef ik mijn phone aan haar. ‘Zet je nummer erin, dan ga ik jou bellen, babe.’ Die zin werkt altijd. Happy zet ze haar 06 erin. Ze pijpt mijn tong nog een keer, kijkt daarna nog een keer goed, en wanneer ik de deur open, stapt ze over de drempel. Ik koekeloer nog een keer en met een bloedgang tyf ik de deur dicht. Ik voel mijn mondhoeken naar de oren trekken, ik heb het weer geflikt.

Ik loop terug de kneiterdure suite in. Rechts van mij zie ik een witte ochtendjas liggen. Ik verkleed mij als een ijsbeer en maak achterwaarts een vrije val op het dure kingsize bed. Charles belt weer. Hij vraagt zich af in welke kamer ik zit. Ik noem hem het nummer waarna hij omhoogkomt. Terwijl ik wat kleding bij elkaar zoek, wordt er op de deur geklopt. Als ik opendoe, tref ik Charles. ‘Leer het nou eens, pik!

Ik heb zo geen zin meer in dit gezeik,' foetert hij. 'Kijk naar deze foto. Sta je weer met je zatte pleuriskop op de voorpagina van de krant.'

'Gast, wat kan mij dat kutblad schelen,' antwoord ik geïrriteerd.

'Het gaat zo niet goed, Jordy. Je bent een twintiger, maar als je zo blijft leven dan zul je dat ook blijven. De 30 ga jij nooit halen!'

Ik pak mijn bruine Louis-tas van het bed en vraag Charles of we kunnen gaan. Met tegenzin knikt hij waarna hij de deur opent. 'Moet je niet even opruimen, of zo?' vraagt hij terwijl hij achteromkijkt. 'All-inprijsje neem ik aan,' zeg ik hem.

Met de lift stuiteren we naar de begane grond. Achter de hotelbalie staat een keurig wijffie die ons staande houdt. 'Vergeet u niet uit te checken, meneer?' vraagt het jonge ding onzeker. Met m'n chagrijnige tyfuskop kijk ik haar aan.

'Weet jij niet wie ik ben? Dat al die pingpongtoeristen in de stad rondhuppelen, komt vooral door mij. Dus hou lekker je teringsmoel dicht.'

Een harde stoot tegen mijn rechterschouder volgt. 'Doe effe normaal! Hoeveel is het? Ik maak het wel in orde,' zegt Charles.

Twee minuten en een paar honderd knaken later verlaat ik met mijn manager aan mijn zijde het hotel. Met een gouden zonnebril op mijn harses loop ik de draaideur door. Rechts van mij

verschijnt de eerste journalist die direct een microfoon onder mijn bek schuift.

‘Klopt het dat je vannacht betrokken bent geweest bij een vechtpartij? Wat is er precies gebeurd? Wie was die meid die net bij jou was? Heb jij een nieuwe relatie? Sta je nog steeds achter je hoerenuitspraak?’

Allerlei vragen vallen mij aan. Mijn linkeroor vangt de stem van Charles op. ‘Geen vragen!’ vertelt hij de pers steevast.

Ik zie een groepje meiden langzaam mijn kant op schuiven. Charles opent de bijrijderportier en gauw stap ik in. De eerste wanhopige bitches bonken op de ruiten, mijn naam wordt volop uitgild. De oorlog in mijn kop gaat mee op de beat van de slaande autoruiten. Voelend dat ik draaierig word, ben ik blij dat ook Charles zich in de auto gewurgd heeft. Op volle toeren scheurt hij weg.

Op weg naar mijn stekkie.
Weg van de bitches.
Weg van de mediagangsters.
Weg van alle kutzooi.

Een kwartier later parkeert Charles de auto voor mijn jaloersmakende penthouse. Onderweg is er geen woord gezegd. Behalve dat ik om een koppijnpil vroeg. Een antwoord kreeg ik niet. Het aspirientje ook niet. Ik grijp naar het handvat om mezelf uit te laten stappen. 'Wanneer word je een keer volwassen? Heb jij enig idee hoe hard jij alles naar de klote aan het helpen bent? Alles gaat naar de tering, Jor!'

Zomaar wat dingen die Charles naar mijn hoofd slingert. Vragend kijk ik hem aan. Zonder iets te zeggen stap ik uit. Ook hij opent zijn portier waarna hij mijn tas uit de achterklep vist. Ik loop de schuifdeur door richting de glazen lift. Als ik opzij kijk zie ik de teleurgestelde kop van mijn manager, die blik ken ik uit duizenden. Op het moment dat hij naast mij komt staan, opent de lift zijn deuren. Samen stappen we naar binnen op weg naar de hoogste verdieping. Nog steeds zeg ik geen woord tegen m'n gabber. De bel rinkelt en we stappen de lift uit. Wanneer ik de deur van mijn stekkie opendoe, schuif ik een grote berg post opzij. Als ik mijn hoofd draai, zie ik een stapeltje enveloppen van de fiscus liggen. Ik staar om mij heen en bewonder alle teringzooi van de afgelopen tijd. Een compleet verzorgd vloekorkest van Charles volgt. Ik ga op de bank zitten en zie een zakje wiet op de tafel liggen. Op mijn gemakje draai ik een jonko, terwijl ik met mijn andere hand door m'n telefoon scrol.

Het pikkie gaat tegenover mij op de rand van de witte hoogglanzende salontafel zitten. Met zijn rechterhand slaat hij de joint uit mijn hand. Ik schrik ervan.

‘Waarom moet alles kapot?’ schreeuwt hij, terwijl hij met zijn poten de lucht masturbeert. ‘Alle poen smijt je erdoorheen. Elke meid zet je weg als neukpleziertje. Je hebt lak aan de smeris en justitie. Schijt aan doktoren en je gezondheid. Je rookt, zuipt en snuift jezelf naar de tering. Op deze manier eindig je net als Tom.’

‘Tyf op man, ga niet kankeren over mijn pikkie!’
Het blijft een paar tikken stil.

‘Jordy, ik heb het allerbeste met je voor. Wie werkt zich al jaren voor jou uit de naad en houdt jou aan de top?’

‘De enige die hier alle knaken op tafel legt ben ik. Alleen ik! Jij hoeft alleen maar boekingen te regelen, chauffeurkje te spelen en ballen van mij te innen.’

Hij schudt zijn hoofd. Met een zucht staat Charles op en loopt richting de voordeur.

‘Vergeet niet dat je vanavond om 19.00 uur klaar moet staan, je hebt drie optredens,’ deelt hij mee. Vervolgens stapt hij de deur door en met een klap slaat hij die achter zich dicht.

‘Het zal allemaal wel,’ denk ik.

Ik ga op de bank liggen en stop mijn rechterhand bij mijn middelste beentje. Met links scrol ik door het fotoalbum van mijn tellie. Met een klein lachje op mijn bakkes bewonder ik foto’s van de

afgelopen nacht. De plaatjes laten zien hoe het scharreltje met haar dubbel D-bonkers mijn gouden staaf verwent, deze vervolgens haar pisbak inglijdt en ik haar jetsers onder spuit. Het was weer zover. Kijkend naar de foto's lach ik de ballen uit mijn broek.

Terwijl ik merk dat de tyfuspijn in m'n kanis niet zakt, stap ik de bank af en loop richting de keuken. Uit het bovenste kastje pak ik met mijn rechterhand een doosje pijnstillers, het is leeg. Vloekend zoek ik naar zoi die de pijn kan laten verdwijnen. Ik vind niets. Belabberd ga ik weer op de bank hangen. Met het gevoel alsof ik in de lorum lig, sluit ik langzaam mijn ogen. Het beeld in mijn hoofd wordt met de seconde lichter. Ik probeer mijn ogen wijd te houden, maar ze blijven dicht. In vogelvlucht flits mijn leventje voorbij, ik zie alles.

Ik heb mezelf kapotgemaakt.

Er is hard gewerkt.

Ik ben in de lorum geweest.

Veel te veel drugs.

Warme slagroomtaarten.

En vooral tering veel kapsones.